

4. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி

(ஆ) மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகச் சட்ட முன்வடிவு, 1990 (ஆ.இ.)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு:

1990-ஆம் ஆண்டு மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகச் சட்டமுன்வடிவை ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ள ஆளுநர் அவர்கள் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்கள்.

8. சட்ட முன்வடிவுகள் (ஆய்வு செய்தல்)—தொடர்ச்சி

(ஈ) மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகச் சட்ட முன்வடிவு, 1990

*மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

“1990-ஆம் ஆண்டு மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 30/1990) *ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்.”

திரு. செ. நார்டுகமது: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்படுவதற்கான சட்டமுன்வடிவை மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே முன்மொழிந்து இருக்கிறார்கள். மனோன்மணியம் சுந்தரனார் அவர்களுடைய பெயரால் தென் மாவட்டங்களிலே இருக்கின்ற கல்லூரிகள், கல்விக்கூடங்கள் இவைகளையெல்லாம் இணைத்து ஒரு பல்கலைக்கழகம் உருவாக்கப்படுகின்ற இந்தத் தீர்மானத்தை நான் மைப்பூர்வமாக வரவேற்கிறேன். நீராரும் கடலுடுத்த என்கின்ற தமிழ்த் தாய் வாழ்த்தை நமக்கு நல்கி தமிழகமும் நல்லுலகம் பாராட்டுகின்ற வகையில் மனோன்மணியம் என்கின்ற மாடெரும் காவியத்தை நல்கிய அந்த மாடெரும் கவிஞனுடைய பெயரால் தென் மாவட்ட மக்களுடைய நீண்டகாலக் கோரிக்கையை ஏற்கின்ற வகையில் இப்படிப்பட்ட பல்கலைக்கழகத்தை அமைப்பது மிகப் பொருத்தமாகவே அமைந்திருக்கிறது. என்று நான் கருதுகிறேன். இந்தப் பல்கலைக்கழகம் அமைக்கப்படுகின்ற வகையில், இங்கே கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற சட்ட முன்வடிவில் ஒருசில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட

*9-5-1990 ஆம் நாளிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றது.

1990 மே 10]

[திரு. செ. நார்முகமது]

12-05 மணி

முன்வடிவில், ஏற்கனவே நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கின்ற பல்கலைக் கழகங்களுக்கெல்லாம் இருக்கின்ற அதே விதத்தில்தான் திட்டமிடும் குழுவிற்கும், கல்வியிற் சிறந்த எண்மருக்கு மேற் படாதவர்கள் வேந்தரால் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டும் என்றும், ஆட்சிப் பேரவைக்கு 8 உறுப்பினர்கள் வேந்தரால் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும், ஆட்சிக் குழுவிற்கு 3 உறுப்பினர்கள் வேந்தரால் நியமனம் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது புதுமையானதல்ல. ஏற்கெனவே இருக்கின்ற எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஒரு விதிதான் அமைந்திருக்கிறது. ஆனால், வேந்தரைப் பொறுத்தமட்டில், மேதகு ஆளுநர் அவர்களே இங்கு வேந்தராக இருக்கிறார்கள். நான் சொல்கிற கருத்து ஏற்கனவே பல்வேறு மாநிலங்களில் இப்படிப்பட்ட ஆட்சிக் குழுக்கள், ஆட்சிப் பேரவை இப்படிப்பட்டவைகளுக்கு உறுப்பினர்களை நியமனம் செய்கின்ற நேரத்தில், வேந்தர் அவர்கள் நியமனம் செய்கின்ற நிலையில், அரசாங்கத்திற்கும், நியமனத்திற்கும் இடையே பல முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. நான் உதாரணமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன், கேரளா மாநிலத்தில் ஆட்சிக் குழுவுக்கும் ஆட்சிப் பேரவைக்கும், பல்கலைக் கழகத்திற்கும் நியமனம் நடைபெற்ற நேரத்தில் அங்கே வேந்தர் அவர்கள் நியமித்த முறை சரியல்ல என்று அரசாங்கம் ஒரு கருத்தைக் கூறி, இது இந்திய நாடு முழுவதும் ஒரு சர்ச்சையை ஏற்படுத்திய விஷயமாக கடந்த காலத்தில் அமைந்ததை நான் நினைவுகூர்கிறேன், ஆகவே ஒரு 'பாபுலர் கவர்ன்மென்ட்'-மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு அரசாங்கம் விரும்புகிற அல்லது பரிந்துரைக்கின்ற நபர்கள், ஆட்சிமன்றக் குழுவுக்கும், ஆட்சிப் பேரவைக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவது அல்லது நியமிக்கப்படுவது என்பதுதான் பொருத்தமாக இருக்கும். ஆகவே, என்னுடைய கருத்து என்பது வேந்தர் அவர்கள், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தினுடைய ஆலோசனைகளுக்குட்பட்டு நியமனம் செய்யவேண்டுமென்று விதியிலேயே ஒரு அமைப்பு இருக்குமேயானால், அப்படிப்பட்ட முடிவு கதாராக அமைவதற்கும், எதிர்காலத்திலே நியமனம் சம்பந்தமாக அரசாங்கத்திற்கும், வேந்தர்க்கும் இடையிலே சர்ச்சை ஏற்படாமல் இருப்பதற்கும், ஒரு வாய்ப்பாக அமையும் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன். அதேபோல, இங்கே பல்வேறு பிரதிநிதிகளை, ஆட்சிப் பேரவைக்கும், ஆட்சிமன்றக் குழுவுக்கும் தேர்ந்தெடுப்பதற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், என்ன காரணத்தினாலோ தெரியவில்லை மாணவர்கள், அதிலே சேர்க்கப்படவில்லை. நான் ஏற்கெனவே ஒரு முறை இந்த மன்றத்திலே வலியுறுத்தி இருக்கிறேன். மாணவர்களுடைய பிரதிநிதி ஒருவர் அல்லது இருவர், அவர்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு, ஆட்சிப் பேரவை, ஆட்சிக் குழு ஆகியவற்றிற்கு உறுப்பினர்களாக ஆகவேண்டுமென்ற வகையில் நாம் சட்டத்திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் ஏற்கெனவே கோரி இருக்கிறேன். 18 வயதான இளைஞர்கள் இன்றைக்கு

[திரு. செ. நார்முகமது]

[1990 மே 10]

வாக்குரிமை மூலம் எம். எல். ஏ., எம். பி.-க்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, மத்திய மாநில அரசுகளை உருவாக்குவதிலே பங்கேற்கிற சூழ்நிலையில், மாணவர்கள் தங்களுடைய கல்விப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற பல்கலைக் கழகத்திற்கு ஆட்சிக் குழுவுக்கும், ஆட்சிப் பேரவைக்கும் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதிலே இருக்கிற நியாயத்தை மறுப்பதிலே என்ன காரணம் இருக்கிறது என்பதுதான் எனக்குப் புரியவில்லை. இதனால் எல்லாம் ஒரு பெரிய தவறு நடந்து விடும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. கேரள மாநிலத்தில், மாணவர்கள் சிண்டிகேட்டுக்கும், செனட்டுக்கும் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளை வாக்கு மூலம் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். எனவே 18 வயதான இளைஞர்களுக்கு வாக்குரிமை நல்கி இருக்கிற இந்தக் காலகட்டத்தில் தமிழகத்திலேயும், இந்த ஆட்சிக்காலத்தில் குறிப்பாக, இளைஞர்களை ஊக்குவிப்பதிலே அக்கறை கொண்டிருக்கிற இந்த ஆட்சிக் காலத்தில், மாணவர்களுடைய பிரதிநிதிகளை, ஆட்சி மன்றப் பேரவையிலும், ஆட்சிக் குழுவிலும் இடம் பெறுகின்ற வகையிலே ஒரு மாற்றத்தை உருவாக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல், இங்கே ஆசிரியர்களுக்குப் பிரதிநிதி இல்லை; வழக்குரைஞர்களுக்கு, உற்பத்திப்பட்ட பல்வேறு தரப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கெல்லாம் அங்கே வாய்ப்பு இருக்கிறது. தனியார் கல்லூரி நிறுவனங்களுடைய பிரதிநிதிக்குக்கூட இவைகளில் பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது. ஆனால், ஆசிரியர்கள் அல்லாத பணிபுரியக்கூடியவர்கள், பல்கலைக் கழகத்திலே, கல்லூரியிலே பணிசெய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கும் இந்த ஆட்சி மன்றப் பேரவையிலும், ஆட்சிக் குழுவிலும் பிரதிநிதித்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல், பல்வேறு வணிகர்கள் உட்பட பல்வேறு பிரிவினர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறபோது, தொழிலாளர்களும் தங்களுடைய பிரதிநிதிகளை ஆட்சிக் குழுவிற்கு அல்லது ஆட்சிப் பேரவைக்குத் தேர்ந்தெடுக்கின்ற வகையிலே ஒரு வாய்ப்புத்தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடைசியாக, நான் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒன்றைக்குப் பல்கலைக் கழகங்கள் என்பது, தன்னாட்சி பெற்ற அமைப்பாக இருந்தாலும் கூட, மாண்புமிகு கல்விமைச்சர் அவர்கள் அடிக்கடி சொல்வார்கள்-தன்னாட்சி பெற்ற எந்த அமைப்பிலேயும் அரசாங்கம் தலையிட முடியாது என்று அடிக்கடி ஆணித்தரமாகச் சொன்னார்கள்;

12-10. மணி

இருந்தாலும் கூட இந்த அவையிலே, பல்வேறு தவறுகள், முறைகேடுகள் சில பல்கலைக் கழகங்களிலே ஏற்பட்டன என்றெல்லாம் சுட்டிக்காட்டப்பட்டு இருக்கிறது. சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்திலே நடந்த தவறுகள் குறித்து அரசு

1990 மே 10]

[திரு. செ. நார்முகமது]

விசாரணை நடத்திக் கொண்டிருப்பதாக இந்த அவையில் அறிவிக்கப்பட்டது, ஆகவே அப்படிப்பட்ட தவறுகள் அந்தத் தன்னாட்சி பெற்ற அமைப்புகளில் நடக்காமல் இருப்பதை உத்தரவாதம் செய்வதற்கான தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும்.

மதுரைப் பல்கலைக் கழகத்திலே பரீட்சை எழுதிய பல மாணவர்களுக்கு மார்க்ஷீட் கிடைப்பதில் கூட தவறுகள் இருக்கின்றன. மார்க்ஷீட்டே வரவில்லை. எனக்குத்தெரிந்த ஒரு மாணவன் பரீட்சை எழுதி 5 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. ஆனாலும் இதுவரையில் மார்க்ஷீட் வரவில்லை. நான் கூட நேரடியாகச் சென்று முறையிட்டும் எந்தப் பதிலும் வரவில்லை. ஆகவே இப்படி பரீட்சை எழுதிவிட்டு என்ன ஆயிற்று என்ற கவலையோடு 5 ஆண்டுகள், 6 ஆண்டுகள் என்று இருக்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது, உவற்றை எல்லாம் சரிப்படுத்துவதற்கு, தன்னாட்சி பெற்ற அமைப்பாக பல்கலைக் கழகங்கள் இருந்தாலும் கூட அவைகள் முறையாக நடக்கிற வகையில், அரசாங்கம் ஆலோசனைகள் தருகிற வகையில் தலையிட்டு அவர்களுடைய செயல்பாடுகளைத் திருத்தவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொண்டு இந்த அரசினுடைய சட்டமுன்வடிவை வரவேற்று அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. அ. பாப்பா சுந்தரம்: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகத்தை நெல்லையில் அமைப்பதற்கு நமது கல்வியமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற கோரிக்கையினை நான் முதலிலே வரவேற்கிறேன். முன்பு புரட்சித்தலைவர் எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள் திருநெல்வேலியில் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தை அமைக்கவேண்டும் என்று நினைத்து இருந்தார். அந்தக் காலகட்டத்தில் அது முடியாமல் போயிற்று. இருந்தாலும் நெல்லையிலே நமது மாண்புமிகு கல்வியமைச்சர் அவர்கள் ஒரு பல்கலைக் கழகத்தைத் துவக்கி இருப்பதை நான் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அரசின் நிகழ்ச்சிகள் எதுவாக இருந்தாலும் முதலிலே அவருடைய பாடலுடன் துவங்குவதால் அவர் பெயரில் ஒரு பல்கலைக் கழகம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அன்புக்குரிய சகோதரர் திரு. செ. நார்முகமது அவர்கள் சொன்னது போல் தமிழகத்தில் உள்ள வேறு பல பல்கலைக் கழகங்களில் தவறுகள் நடப்பதைப் போன்று தவறுகள் நடக்காமல் நல்லதொரு பல்கலைக் கழகமாக இது இயங்க வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் திண்டுக்கல் மாவட்டத்தில் உள்ள கொடைக்கானலில் அன்னை தெரசா பல்கலைக் கழகம் ஒன்றைத் துவக்கி இருந்தார்கள். அதை இப்போது

[திரு. அ. பாப்பா சுந்தரம்]

[1990 மே 10]

மாற்றி சென்னைக்குக் கொண்டுவருவோம் என்று இந்த அரசு அறிவித்து இருக்கிறது. இப்படி பல்கலைக் கழகங்கள் ஏற்பட்டிருக்கிற இடத்தை எல்லாம் மாற்றி அமைத்தால் பல குழப்பங்கள் ஏற்படும் என்பதை அரசுக்குச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் பல்கலைக் கழகத்தை அங்கே நல்லதொரு வகையில் துவக்கி நல்ல நிலைமைக்கு அது வர வேண்டும் என்று சொல்லி இதனை வரவேற்று அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

திரு. கோ. பூவராகன்: மாண்புமிகு சட்டப்பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்தப் பல்கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவை வரவேற்று அதிலே ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பொதுவாக எல்லாப் பல்கலைக் கழகங்களும் எவ்வாறு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அதே முறையைத்தான் இதிலும் பின்பற்றி இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே தமிழகத்திலே சென்னையிலே சென்னை பல்கலைக் கழகம் மட்டும் இருந்தது. அது பெருமைப்படக்கூடிய அளவுக்கு இருந்தது இந்திய நாட்டிலே மட்டும் அல்ல. வெளி நாட்டிலேயும் சென்னை பல்கலைக் கழகத்திலே படித்த மாணவர்களுக்கு நல்ல மதிப்பு இருந்ததை எல்லோரும் அறிவோம். ஆனால் இன்றைய தினம் தமிழகத்தில் பல பல்கலைக் கழகங்கள் குறிப்பாக இரண்டு மாவட்டம், 3 மாவட்டங்களுக்குச் சேர்த்து ஒரு பல்கலைக் கழகம் என்ற அளவில் பரவலாக இன்றைக்கு வந்திருக்கின்றன. ஒரு பல்கலைக் கழகத்திற்கு இன்னொரு பல்கலைக் கழகம் போட்டியாக நல்ல அளவிலே திறமையாகச் செயல்பட்டு அந்த வட்டாரத்திலே அது பெருமைப்படக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறதா என்றால் சென்னை பல்கலைக் கழகத்திலே இருக்கிற அந்த மதிப்பும் மரியாதையும் மற்ற பல்கலைக் கழகங்களுக்கு இன்னும் வந்து சேரவில்லை. அதற்காக அவர்கள் முயற்சித்ததாகவும் தெரியவில்லை. புதிய பட்டப்படிப்புகள் துவங்கப்பட்டு ஆராய்ச்சிகள் செய்யப்பட்டு மற்ற பல்கலைக் கழகத்திலே இல்லாத அளவுக்குச் சிறப்பாக இந்தப் பணி நடக்கிறது. பட்டப்படிப்புகள் துவங்கப்பட்டிருக்கிறது என்ற சிறப்பை எய்தி இருக்கிறார்கள் என்று பாராட்டுகிற அளவுக்கு அமைய வேண்டும் என்பதை அமைச்சரவர்களிடத்திலே வலியுறுத்தி புதிதாக அமைய இருக்கிற இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அந்த வகையான ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

12.15 மணி

அந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் எவ்வாறெல்லாம் தேர்ந்தெடுக்கப்படவேண்டும் என்பதைப் பொறுத்தவரையில் ஆட்சிமன்றக் குழுவுக்கோ அல்லது செனட்டுக்கோ அல்லது சிண்டிகேட்டுக்கோ எந்த வகையில் ஏற்கெனவே தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறார்களோ அதே அளவைத்தான் இதிலேயும் வைத்திருக்கிறார்கள்.

1990 மே 10]

[திரு. கோ. பூவராகன்]

இப்போது எனக்கு முன்னதாகப் பேசிய திரு. நார்முகம்மது அவர்கள் சொன்னதைப் போல, இன்றையதினம் கல்லூரிகளிலே, பல்கலைக் கழகங்களிலே பயிலுகின்ற மாணவர்களுக்கு, பிரதிநிதிகளாக அரசாங்கமோ அல்லது துணைவேந்தரோ ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கலாம். பெண்களுக்கு என்று பிரதிநிதித்துவம் யாரும் இல்லை. எஸ்.சி., எஸ்.டி. போன்றவர்களுக்குக் கூட இருக்கிறது. பெண்களுக்கு ஒரு நாமினேட் செய்வதற்கு 2 பேரையோ அல்லது குறைந்தபட்சம் ஒருவரையோ ஒவ்வொரு பல்கலைக் கழகத்திலும் அங்கேயிருக்கிற துணைவேந்தரோ அல்லது அரசாங்கமோ தங்கள் கோட்டாவில் தேர்வு செய்ய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதோடு விளையாட்டுப் போட்டிகளில், மற்ற மாநிலங்களோடு போட்டி போடுகின்ற சிறந்த விளையாட்டு வீரர்களை, இப்படி இரண்டு மூன்று மாவட்டங்களைக் கொண்டு இருக்கிற பல்கலைக் கழகங்களின் செனட்டில் உறுப்பினராகத் தேர்ந்தெடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், குறிப்பாக எந்தப் பல்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும் இன்றையதினம் அஞ்சல் வழிக் கல்வி முறையில் (கரஸ்பாண்டென்ஸ் கோர்ஸ்) அதிகமாக கவனம் காட்டுகிறார்கள். அதில் வேலையும் குறைவு, அதிகமான வருவாயும் வருகிறது. அந்த நிலைதான் இன்றைக்கு இருக்கிறது. அப்படியே போனால் அது டூடோரியல் காலேஜ் மாதிரி இருக்கிறது. இப்போதெல்லாம் எங்கு பார்த்தாலும் கம்ப்யூட்டர் பயிற்சி வந்துவிட்டது. ஆகவே அஞ்சல்வழிக் கல்விக்கு அவசியமே இல்லை. அப்படியிருக்கும்போது, இதில் அதிக அக்கறை காட்டுகிற பல்கலைக்கழகங்களை நீங்கள் ஊக்குவிக்கக் கூடாது என்று சொல்லி, இன்றையதினம் புதியதாக ஒரு பல்கலைக்கழகம் உருவாவதை வரவேற்கிறேன். தமிழுக்காகப் பாடுபட்ட ஒருவர் பெயரால் இந்தப் பல்கலைக்கழகம் உருவாகிறது. தமிழ் என்று சொன்னால் நெல்லை, கன்னியாகுமரி போன்ற மாவட்டங்களின் தமிழ் சிறந்த தமிழ் என்று சொல்வார்கள். அப்படிப்பட்ட மாவட்டத்தில் தோன்றிய ஒரு பெரிய தமிழ் அறிஞரின் பெயரால் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தை உருவாக்குகின்ற மாண்புமிகு முதல்வர், கல்வி அமைச்சர் போன்றவர்களைப் பாராட்டி, எதிர் காலத்தில் இந்தப் பல்கலைக் கழகம் வளர புதிய படிப்புத் திட்டங்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன்: மாண்புமிகு துணைத் தலைவர் அவர்களே, தென் மாவட்டங்களான திருநெல்வேலி-சுட்டபொம்மன், சிதம்பரனார் மற்றும் கன்னியாகுமரி ஆகிய மூன்று மாவட்டங்களில் உள்ள கல்லூரிகளின் பணி சிறப்பத் தேற்ற வகையிலேயும், ஆய்வு மையம் வளரத் தக்க வகையிலேயும் ஒரு பல்கலைக்கழகம் அந்தப் பகுதியில் உருவாகவேண்டுமென்று சில ஆண்டுகளாக இருந்து வந்த அந்த வேண்டுகோள், இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக நிறைவேற்றப்படுகின்றது.

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

[1990 மே 10]

மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பெயரை அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு வைப்பதை, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வரவேற்றார்கள், பாராட்டினார்கள். ஏறத்தாழ 120 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், மனோன்மணியம் சுந்தரனார் அவர்கள், மிகப் பெரிய அளவுக்குப் டலராலும் அறிஞராகப் பாராட்டப்பட்டு, தத்துவத் துறையிலேயும் தலைசிறந்து விளங்கி, தமிழ் ஆராய்ச்சியிலேயும் சிறந்த பல கருத்துகளை நாட்டுக்கு வழங்கியவர்கள். தமிழ் மொழியிலுடைய தனி உயர்வைத் தமிழர்கள் எல்லாம் உணர்கின்ற அளவுக்கு, தமிழின் தனிச் சிறப்பை, தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தாகப் பாடியவர்கள். இன்று தமிழக அரசு அந்த உயர்ந்த, சிறப்பான தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தை வழங்கிய மனோன்மணியம் சுந்தரனார் அவர்களுக்குச் செலுத்துகிற நன்றிக் கடனாக, போற்றுதல் உணர்ச்சியாக, அந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கு அந்தப் பெயரை வைத்திருக்கிறோம்.

12.20 மணி

ஒரு 25, 30 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர், பல்கலைக் கழகம் என்று சொன்னால், சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பெயரும், அடுத்து அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தின் பெயரும், தனிப்பட்ட முறையில் சட்டப்படி உருவாக்கப்பட்ட அந்தப் பல்கலைக் கழகங்கள் தவிர வேறு பல்கலைக் கழகங்கள் தேவை என்ற உணர்வுகூட இல்லாத நிலை இருந்தது. ஆனால் எந்தப் பல்கலைக் கழகமாக இருந்தாலும், 60 அல்லது 80 கல்லூரிகளை இணைத்து நடத்துகிறபோதுதான், அந்தப் பல்கலைக்கழகம் சிறப்பான முறையில், நிர்வாக முறையில், கல்லூரிகளின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும், மாணவர்களுடைய கல்வியின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கும் பயன்படுகிறது என்ற கருத்து அண்மைக்காலத்தில் மிக அதிகமாக வலியுறுத்தப் பட்டு வந்திருக்கிறது. அந்த முறையிலே, மதுரை காமராஜ் பல்கலைக்கழகம், தென் மாவட்டங்களுக்கெல்லாம் சேர்த்து ஒரே பல்கலைக்கழகமாக இயங்கிய நிலையில், அதிகமான கல்லூரிகளை இணைத்துக் கொண்டு செயலாற்ற வேண்டிய ஒரு நிலை ஏற்கெனவே இருந்தது. இந்தப் பல்கலைக் கழகம் வருவதன் மூலமாக ஏறத்தாழ 39 கல்லூரிகள், 5 ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகள், பொறியியல் சார்ந்த 3 கல்லூரிகள்—ஆக 47 கல்லூரிகள் இப்போது மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக் கழகத்திலே இணைக்கப்படுகிற அந்த வாய்ப்பைப் பெறுகின்றன. மதுரை காமராஜர் பல்கலைக் கழகத்தோடு மிச்சமிருக்கிற 61 கல்லூரிகள் இணைப்புடையதாகத் தொடர்ந்து இப்போதுள்ள நிலையில் தொடர்ந்து நீடிக்க இருக்கின்றன. எனவே இந்தக் கல்லூரிகளால், மாணவர்களுக்கு ஏற்பட வேண்டிய முன்னேற்றம் தரமான முன்னேற்றமாக அமைவதற்கு இந்தப் பல்கலைக் கழகம் உருவாவது சிறந்த வாய்ப்பு என்ற முறையில் இது இந்த ஆண்டில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, சட்டமாக்கப்படுகிறது,

1990 மே 10]

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

பல்கலைக் கழகங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிற போது, அன்னை தெரசா பல்கலைக் கழகத்தைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர் தெரிவித்து, அது இடம் மாற்றப்படுவது போல, பல்கலைக் கழகங்கள் இடம் மாற்றப்படக் கூடாதென்ற கருத்தைத் தெரிவித்தார்கள். இந்தப் பல்கலைக் கழகம் இட மாற்றத்திற்கு ஆளாகாது. இது ரீஜினல் என்ற முறையில் அமைகிற பல்கலைக் கழகமாகும். மதுரை காமராஜர், பாரதியார், பாரதிதாசன், மனோன்மணியம் சுந்தரனார் போன்ற பல்கலைக் கழகங்கள் வட்டார அடிப்படையிலே உருவானவை. வேறு சில பல்கலைக் கழகங்கள்—காந்திகிராமம் பல்கலைக் கழகம், மத்திய அரசு மூலமாக, அவர்கள் ஆதரவிலே உருவாக்கப்பட்ட பல்கலைக் கழகம், அது அந்த இடத்திற்கு உரியதாகவே 40, 50 ஆண்டுக்காலமாக உருவாகி, வளர்ந்து பல்கலைக் கழகத் தகுதியைப் பெற்றிருக்கிறது. அவினாசிலிங்கம் மனையியல் கல்லூரி, 'மட்டு யூனிவர்சிட்டி' என்ற முறையில், ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது. அது அந்த இடத்திலேயே வளர்ந்த மரம். அன்னை தெரசா பல்கலைக் கழகம் கொடைக்கானலிலே கொண்டு போய் நடப்பட்ட மரக்கன்று. அந்தத் தட்ப வெட்ப நிலைமை அந்த மரக்கன்று வளர்வதற்கு ஏற்றதாக இல்லை. மற்றும் ஒன்று, அது அஃபிலியேட்டிவ் யூனிவர்சிட்டி என்ற முறையிலே வருவது அல்ல, அது அந்த இடத்திலே இருந்து மாற்றப்படுகிற காரணத்தாலே யாருக்கும் எந்த விதமான பாதிப்பும் அல்லது நிர்வாக முறையிலே பெரிய தடுமாற்றமும் ஏற்படுத்துவதற்கான எந்தக் காரணமும் இல்லை. அன்றையதினம் நான் பேசுகிற போது, கேள்விக்கு விடை அளிக்கும் போது சொன்னதைப்போல ஒரு தனித் தன்மை வாய்ந்த பல்கலைக் கழகம், அன்னை தெரசா பல்கலைக்கழகம். அதற்கு ஒரு பெரிய சுற்றுச் சார்பு தேவைப்படுகிறது. அந்தச் சுற்றுச் சார்பு சென்னை போன்ற பெரிய நகரத்தில் கிடைக்கிற அளவுக்கு, அதற்கு அடுத்த நிலையில் உள்ள நகரங்களிலேகூடக் கிடைக்கவில்லை. மகளிர் முன்னேற்றத்தை அடிப்படையாக வைத்து, அதற்கான வழிமுறைகளில் பல ஆய்வுகளை நடத்துவதற்கு ஏற்ற இடம் என்ற முறையிலேதான் அந்தப் பல்கலைக் கழகம் கொடைக்கானலில் வேர்விடாத நிலையில் சென்னைக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால் அங்கே வேர் ஊன்றி விட்டது என்று சொல்லத்தக்க நிலையே ஏற்படாமல், தடுமாறிக் கொண்டிருந்த நிலையில், வளர்ச்சி குன்றிய நிலையில், வளர முடியுமா என்ற ஐயம் ஏற்பட்ட நிலையில், அதனுடைய பயன் தமிழ்நாட்டுக்குக் கிடைக்க வேண்டும், இந்தியாவிற்கே கிடைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு அது சென்னை நகரத்திற்குக் கொண்டு வரப்படுகிறது. ஏனென்றால் இந்தியாவிலேயே அப்படிப்பட்ட பல்கலைக் கழகம் வேறு இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவில்லை.

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

[1990 மே 10]

மற்றும் ஒன்று, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாராணசாமி அவர்கள் இப்போதுள்ள பல்கலைக் கழகங்களிலே உள்ள குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, குறைகள் ஏற்படாமல் இந்த நிர்வாகத்தை உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அது என்னால் முடியாத காரியம். ஆனால் குறை ஏற்படாது என்பது பொதுவாக நான் தெரிவிக்க விரும்புகிற கருத்து. பல்கலைக்கழக நிர்வாகங்கள் எல்லாம் குறைபாடு உடையன என்று கருத முடியாது. ஆனால் கருத்து வேறுபாடு உருவாகாத பல்கலைக் கழகமே இருக்க முடியாது. அந்தக் காலத்திலே தந்தை பெரியார் அவர்கள், 4 புலவர்கள் சேர்ந்தால், அவர்களிடையே தகராறு ஏற்படாமல் இருக்க ஒரு காவல் நிலையத்தை வைக்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள். இது புலவர்களுக்குச் சொன்னது மட்டுமல்ல, படித்த வர்களுக்கும் சொன்னது. படித்தவர்கள் 10 பேர் ஒன்று சேர்ந்தால் ஒவ்வொரு கருத்தையும் அவரவர்கள் நோக்கத்தில் வலியுறுத்தத் தொடங்குகிறபோது, கருத்து வேறுபாடு இருக்கத்தான் செய்யும். அதே நேரத்தில் சில விதி முறைகளுக்கு உட்பட்டுத்தான் பல்கலைக் கழகம் இயங்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் அதற்கு ஆட்சிக் குழு இருக்கிறது, அதற்குப் பேரவை இருக்கிறது. அதிலே கல்லூரி ஆசிரியர்களும், தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்களும் இடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகத்தைக் கண்காணிப்பதற்கான எல்லா உரிமையும் இருக்கிறது. அவ்வளவு தகுதி உடையவர்கள் இடம் பெறக்கூடிய ஆட்சிக் குழு, பேரவை இவைகளிலே இருக்கிறவர்கள் கண்காணிப்பார்கள் என்று நாம் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கலாம். அதிலேயும் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தைப் பற்றி, தெற்கே உள்ள மாவட்டங்களைப் பற்றிப் பொதுவான ஒரு கருத்தைச் சொன்னார்கள். நல்ல தமிழ் வளருகிற பகுதி என்று சொன்னார்கள். அது நெல்லைத் தமிழ், நாஞ்சில் தமிழ் என்றெல்லாம் பாராட்டப்படும். தென்பாண்டித் தமிழ் என்று பொதுவாகக் குறிப்பிடுவார்கள். மேலும் அங்குள்ளவர்கள் எல்லாம் சற்று கூர்ந்த நுண்ணறிவாளர்கள் என்ற ஒரு கருத்து நிலவுகிறது. அது உண்மையாக இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகவே இந்தப் பல்கலைக் கழகம், மற்றவர்கள் எல்லாம் பார்த்து சிறப்பாக நடக்கிறது என்று சொல்லத்தக்க அளவுக்கு அங்கேயுள்ள அதனுடைய பிரதிநிதிகள் அந்தப் பல்கலைக் கழகம் சீராக இயங்க உதவுவார்கள்; நேர்மையாக முறைகேடுக்கு இடம் தராமல் எல்லா வகையிலேயும் பாராட்டத்தக்க வகையில் நடைபெற உதவுவார்கள்; வழி செய்வார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன்.

12.25 மணி

மற்றொன்று, இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தில் சில குழுக்களுக்கு, ஆளுநர் இந்தப் பல்கலைக் கழகத்தின் வேந்தராக ஆகிற அந்தத் தகுதி அடிப்படையில் as "Chancellor of the University" அந்த தகுதி அடிப்படையில் சில பேரை நியமனம் செய்கிறார்கள்.

1990 மே 10]

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

“Nomination of Members for different bodies”. அப்படிச் செய்கிற போது வேந்தர் நியமனத்துக்கும் அரசாங்கத்தினுடைய கருத்துக்கும் மாறுபாடு ஏற்படுவது உண்டு. அப்படி ஏற்பட்டுவிடக் கூடாது ; அப்படி ஏற்பட இடம் இல்லாமல் அரசாங்கத்தினுடைய விருப்பத்தைத்தான் வேந்தர் நிறைவேற்ற வேண்டும் என்ற ஒரு கருத்து இங்கே வற்புறுத்தப்பட்டது. இன்று வரையில் நடைமுறையில் வேந்தருக்கு ஒரு பட்டியல் துணை வேந்தரால் அனுப்பப்பட்டு, அந்தப் பட்டியலைக் கூட அவர் அமைச்சருக்கு அனுப்பி அதிலே வேந்தராக ஆளுநரும் இணைவேந்தராகக் கல்வி அமைச்சரும் துணை வேந்தராக நியமிக்கப்படுகிற ஒரு தகுதி வாய்ந்த கல்வியாளரும் விளங்குகிற காரணத்தால் அதை அனுப்பி, ஒரு ஆலோசனையை பெற்று, அந்த ஆலோசனையில் ஏதேனும் கருத்து வேறுபாடு இருக்குமானால் அமைச்சருக்குத் தெரிவித்து, ‘இந்த முறையில் நான் நிறைவேற்றலாம் என்று கருதுகிறேன்’ என்று தெரிவித்து, அவர்களை நாமிநேஷன் செய்கிற, நியமனம் செய்கிற ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த முறை நீடிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். ஆளுநர் இருக்கக் கூடாது என்ற ஒரு கருத்து இங்கே பேசப்பட்டது. அது கவர்னரே இருக்கலாமா, கூடாதா என்ற கருத்துக்கு உட்பட்டது தான். எனவே அந்தக் கருத்துக்கள் ஒரு வகையில் இணைந்து எதிர்காலத்தில் தீர்மானிக்கப்படும் என்று கருதுகிறேன். கவர்னரே தேவை இல்லை என்றால் ‘சான்சலர்’ என்ற இடத்தில் அவர் இருக்க வாய்ப்பு இல்லை. ஆனால் கவர்னர் இருக்கிறபோது கல்வி நிலையங்கள் தன்னாட்சி அமைப்பாக விளங்க வேண்டும் என்ற உணர்வு அவர்களுக்கு இருப்பதற்காகப் பொது நிலையிலே இருப்பதாகக் கருதப்படுகிற ஆளுநர் அதிலே சான்சலராக இருப்பது வேந்தராக இருப்பது ஒரு இயல்பான தோற்றம் தருகிறது என்ற காரணத்தால் அதிலே நான் அதிகம் மாறுபட விரும்பவில்லை. இப்போது அரசாங்கம் எந்த அளவுக்கு இவைகளைப் பற்றிக் கலந்து ஆலோசிக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குக் கலந்து ஆலோசிக்கப்படுவதான நிலைமை இன்றைக்கு நீடிக்கிறது. அந்த நிலைமை தொடரும் என்று எதிர்பார்க்கிறேன். எதிர்காலத்தில் தேவையானால் இந்த எண்ணங்களின் அடிப்படையில் மாற்றங்கள் செய்யக் கூடுமானால், செய்ய முடியுமானால் அப்போது ஆலோசிக்கப்படும்.

மற்றொன்று, மாணவர்களுக்குப் பல்கலைக் கழகத்தில் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுத்த பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து. அதுவும் வேறு சில மாநிலங்களில் ஒன்றிரண்டு மாநிலங்களில் செயல்படுத்திய காரணத்தால் இங்கேயும் செயல்படுத்த வேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். அது மிகுந்த ஆழ்ந்த பரிசீலனைக்கு உரியதாக இருக்கிறது. ஏனென்றால் இந்தப் புதிய பல்கலைக் கழகத்திலே இப்போது உள்ள கல்லூரிகளில் பயிலுகிற மாணவர்களுடைய எண்ணிக்கை 32,944. அத்தனை மாணவர்களுக்கும் உரிமை தந்து விட்டால் அத்தனை பேரும் வாக்களிக்கக் கடமைப்பட்டவர்களாக ஆகிறார்கள். ஒரு 35 ஆயிரம் மாணவர்கள் வாக்களிப்பது என்ற ஒரு தனித்

[டாக்டர் க. அன்பழகன்]

[1990 மே 10]

தன்மையோடு ஒரு தேர்தல் நடைபெறுமானால்—நடைபெற வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும்; அப்படி ஏற்படுமானால் மாணவர்கள் இளைஞர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அரசியலிலிருந்து முழுமையாக அப்பாற்பட்டவர்களாக இருக்க முடியாத காரணத்தால் யார் யாரோ தலையிடுகிற வாய்ப்பு அமையும் என்ற காரணத்தால் தேர்தல் என்பது ஒரு அரசியல் தேர்தலைப் போல ஆகிவிடக் கூடும். அதனுடைய விளைவு பல்கலைக் கழகத்திலே பிரதிபலிக்கும். ஆனால் அதற்கு மாறாக இந்தப் பல்கலைக் கழக வட்டாரத்திலே உள்ள கல்லூரிகளில் ஏற்கெனவே பயின்று பட்டம் பெற்றவர்கள் கிராஜுவேட்ஸ்-அவர்கள் பல்கலைக் கழகத்தினுடைய பட்டம் பெற்ற மாணவர்கள் என்ற முறையிலே அவர்கள் வாக்களித்து அவர்கள் பிரதிநிதியாக ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுக்கிற வாய்ப்பு ஒவ்வொரு மாவட்டத்துக்கும் வழங்கப்பட்டு அந்தமூன்று மாவட்டங்களுக்கும் வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. எனவே அப்படி வழங்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தால், படித்துப் பட்டம்பெற்ற மாணவர்கள் அந்தந்தக் கல்லூரியிலே ஆர்வம் உடையவர்கள், பல்கலைக் கழகத்தினுடைய முன்னேற்றத்திலே அக்கறை உடையவர்கள், அவர்களிலே ஒரு பிரதிநிதி வர முடியும் என்று சொல்கிறபொழுது, படிக்கிற மாணவர்களா, படித்த மாணவர்களா என்பதுதான் அதிலே பெரிய வேறுபாடே தவிர, மாணவர்களுடைய உரிமை அதனால் காப்பாற்றப்பட வாய்ப்பிருக்கிறது; தனியாக மாணவர்களேதான் தேர்தலுக்கு நின்று தெரிந்தெடுத்து வர வேண்டுமென்று கட்டாயமாகக் கருதிடக் காரணம் இல்லை என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-30 மணி

பொதுவாகவே, இந்தப் பல்கலைக் கழகத்துக்கான இந்தச் சட்டம் வருகிறபோது மிக அண்மைக் காலத்திலே கொண்டுவரப்பட்ட சட்டத்தைப் பின்பற்றி பாரதியார் பல்கலைக் கழகம்; பாரதிதாசன் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவை போல அதே வகையில் அமைந்த பல்கலைக் கழகம் இது என்ற காரணத்தால், இந்தப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் அந்தச் சட்டத்தை அடியொற்றி அதே முறையில் சட்டம் உருவாக்கப்பட்டு இந்த அவைக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

எனவே, இதிலே அதிக மாற்றமில்லை. எதிர்காலத்தில் ஏதேனும் சில மாற்றங்களை நிறைவேற்ற வேண்டுமானால் அது தமிழ். நாட்டிலே உள்ள அனைத்துப் பல்கலைக் கழகங்களுக்கும் சேர்த்துச் செய்யப்பட வேண்டியதாக அமையும். அதுபற்றித் தக்க காலத்திலேதான் ஆய்வு நடத்த முடியும் என்பதைக் கூறி, இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று மாண்புமிகு பேரவை உறுப்பினர்களை நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி :

1990 மே 10]

“1990-ஆம் ஆண்டு மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல் கலைக் கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு எண். 30/1990) ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற வேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்று, சட்ட முன் வடிவு பிரிவு வாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக்கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவுகள் 2 முதல் 64 வரை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப் பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் க. அன்பழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்.

“1990-ஆம் ஆண்டு மனோன்மனியம் சுந்தரனார் பல் கலைக்கழகச் சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன் வடிவு எண். 30/1990) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்”.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

2. தகவல் கோரல்—தொடர்க்கி

(இ) புயலால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள ஆந்திர மாநிலத்திற்கு உதவியளித்தல்

*திரு. உ.ரா. வரதராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நேற்றைய தினம் தமிழ் நாட்டைத் தாக்க வந்த புயல், மலைபோல வந்த அபாயம் பனி போல நீங்கியதைப்போல நீங்கியிருக்கிறது, மழையாலே சில சேதங்கள் ஏற்பட்டாலும்கூட, ஆனால், நம்முடைய எல்லையைக் கடந்த அந்த புயல் அண்டை மாநிலமான ஆந்திராவிலே கரை கடந்து மிகப் பெரிய சேதங்களையும், உயிரிழப்புகளையும் உண்டாக்கி இருக்கிறது என்பதைப் படிக்க நாமெல்லாம் மிகுந்த வேதனைப் படுகிறோம். அண்டை மாநிலமாக இருக்கக்கூடிய ஆந்திர மாநிலத்திலே அப்படித் துயருறுகிற மக்களுக்குத் தமிழ் நாட்டினுடைய சகோதர வாஞ்சையையும், நல்லெண்ணத்தையும் தெரிவிக்கக்